

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ผีใหญ่มาหา

วัดถ้ำสาริกานี้แต่ก่อนเราเคยขึ้น เดี๋ยวนี้ขึ้นไม่ได้แล้ว วัดถ้ำสาริกาแต่ก่อนขึ้นบนหลังเลย ขึ้นเที่ยวต่อจากนั้นมาขึ้นไม่ได้ ไปที่เขาสว่างมณฑปหรืออะไร ต่อจากนั้นก็จะไปไม่ได้ละ เมื่อไปไม่ได้แล้วตกลงก็เลยไม่ไป เราอยู่หนองผือท่านเคยเล่าเรื่องจิตของท่านสว่างไสว ปรากฏผีใหญ่มาหา เราเขียนประวัติท่านได้เห็นหรือเปล่า เขียนในประวัติของท่านนะ ผีใหญ่มาจะทำลายท่าน แยกตะบองใหญ่มา ท่านอยู่ถ้ำสาริกา ที่นี้มันมาเข้ากันกับของเราตอนเราอยู่หนองผือ ผิดกันตั้งแต่ไม่มีผีแยกตะบองมาจะตีท่านนั่นเอง เรื่องความสว่างไสวนี้ โอ้โฮ เกิดมาก็ไม่เคยเห็น อยู่หนองผือ

จิตเวลามันจะเป็น เราก็จินตนาการอยู่แล้วละ ธรรมก็อยู่ที่จิต จิตก็อยู่ที่รู้ มันก็รู้กัน อยู่นี้แต่ไม่รู้สิ่งที่แปลกประหลาดอัศจรรย์ อยู่หนองผือวันนั้นรู้เสียแล้วนะ ไม่คาดไม่ฝันเลย ถึงกับต้องไปกราบเรียนพ่อแม่ครูจารย์ในค่ำวันหลัง กลางคืนเป็นแล้ว วันหลังตื่นเข้ามาตอนค่ำก็ขึ้นหาท่านเลย นั่นละถ้ามันเหมือนกันถึงกันแล้วมันสนุกด้วยกัน ท่านก็รู้สึกว่าเป็นความตื่นเต้นมากกับเรื่องความรู้ของเราที่แสดงออกไปเล่าถวายท่านฟัง โห ท่านรู้สึกตื่นเต้นเมตตามากอยู่นะ

แปลกตรงที่ว่าของท่านมีผีแยกตะบองเหล็กมาจะมาตีท่าน แต่เราไม่มี มีแต่มันว่างหมดเลย ของท่านว่างแล้วยังมีผีมา เราก็ยังเขียนไว้ในประวัติของท่านไม่ใช่หรือ ผีใหญ่ตัวนี้นะ อำนาจครอบหมदनครราชสีมา นครนายก ปราจีนบุรี อำนาจของผีเป็นใหญ่ทั้งหมด ครอบหมदनเลย เวลาเขาลงท่าน เขามอบตัวถวายเป็นลูกศิษย์ของท่าน เรียบร้อยแล้วเขาก็เล่าให้ฟังเรื่องอำนาจของเขา นครราชสีมา นครนายก ปราจีน ดูเหมือนสระบุรีหรือที่ไหนด้วย อำนาจของผีตัวนี้นะ นั่นเห็นไหมละ ก็ไม่มีใครรู้ใครเห็น ครั้นเวลาจะรู้จะเห็นระหว่างผีกับพ่อแม่ครูจารย์มันรู้เห็นกัน มาถวายตัวเป็นลูกศิษย์แล้วก็บอกว่า เขาเป็นใหญ่ทั้งหมดในแคว้นนี้ ชื่ออะไรเป็นอันนั้นเขาวางั้น อำนาจของเขา

มากทีเดียว พอเขามาถวายตัวเป็นลูกศิษย์ท่านแล้วเขาก็เล่าให้ฟังทุกอย่าง นี่ละที่ท่านสว่าง จ้าขึ้นมาครอบไปหมดเลย แล้วก็ผีใหญ่แยกตะบองเหล็กมาจะมาตีท่าน เอา ตะบองเหล็กถ้าเก่งกว่าธรรมแล้ว เอาดีเลย ท่านว่านั่น ถ้าไม่เก่งกว่าธรรมอย่าตีนะจมนะ ลงนรกทั้งปัจจุบันทั้งอนาคตนะ จะจมตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ว่าเป็นผีนะ ธรรมท่านแสดงออกครับกัน ไม่ใช่ท่านออกธรรมดาเรา คือความรู้ภายในกับความรู้ของผีมันต้อนรับกัน ผีแยกตะบองมา ตะบองเหล็ก โอ๊ย ยาว แยกมาจะมาตีท่าน

ท่านไล่บี้ชนะ ตะบองเหล็กนี้มีคุณค่าเท่าไร มีราคาเท่าไร แล้ววิเศษวิโสอะไรบ้าง แล้วธรรมละ นั้นท่านยกธรรมขึ้น ถ้าเก่งกว่าธรรม เอ้า ตีเลย ถ้าไม่เก่งกว่าธรรมอย่าตี จะจมลงนรกในเดี๋ยวนี้ ท่านว่าฉัน ชัดกันข้าศึก ระหว่างธรรมกับกิเลสชัดกัน ท่านเล่าให้ฟัง โอ๊ย ชัดเจนมาก เวลามันจนตรอกจนมุมจริงๆ คนเราไม่ได้โง่ตลอดไปนะ เราเคยมาพูดเสมอ เวลามันจนตรอกจนมุมมันจะหาทางออก สติปัญญาจะมาเอง รวดเร็วทันใจแก้เหตุการณ์ได้ทัน อย่างพ่อแม่ครูจารย์มันเหมือนกัน ถึงกาลเวลาเข้าหัว เลี้ยวหัวต่อสละชีวิตชัดกันเลยแล้วจิตลงผิงเลย นั้นเห็นไหม สว่างจำครอบครัวโลกธาตุ

นั่นละเวลาจนตรอกจนมุมมันหาทางออกจนได้ จากนั้นก็ผีใหญ่เข้ามา แบกตะบองเหล็กมาจะมาตีท่าน ตะบองเหล็กนี้มีคุณค่าเท่าไร มีราคาเท่าไร เลิศยิ่งกว่าธรรมไหม ถ้าไม่เลิศกว่าธรรมอย่ามาตี ไม่งั้นจะไม่พ่นนรก สุดท้ายผีหมอบสู้อธรรมไม่ได้ เวลาท่านเล่าให้ฟัง โอ๊ย เรารู้สึกวุ้นวุ้น ก็ท่านเล่าเองรู้เองเห็นเองมาเล่าให้ฟังเองในโอกาสอันควร ท่านไม่ได้เล่าอยู่เรื่อยนะ เวลาไปสัมผัสออกมาบีบท่านก็เล่า ท่านเล่าเอง

เหตุที่จะเป็นนี้ก็คือนั่นท่านเป็นโรคอะไรท้องของท่านนะ แล้วยานี้เป็นยาสมุนไพรหาได้ทั่วไป ตามเหล่านี้ก็หาได้ยาสมุนไพร เวลาท่านไปพักอยู่ที่นั่นพวกยาสมุนไพรก็มีแถมนั้น โรคกำเริบก็เอายาเหล่านั้นมา พาย้อมไปหามา ก็ยาชนิดเก่านั้นแหละ บทเวลาจะเป็นมันไม่ได้เป็นหยูกเป็นยาอะไรเลย มีแต่ถ่ายเรื่อย ๆ แต่ก่อนพอฉันยานี้ลงไปมันจะระงับ ท่านว่าฉัน จากนั้นก็ตัดสินใจเอากันใหญ่ละ นั้นเห็นไหมบทเวลาจนตรอกจนมุม ที่ท่านนั่งเป็นวงนะ

เราไปเราขึ้นไปดูจริงๆ คือที่ท่านนั่งมันเป็นวงกลมหลุมอย่างนี้ วงกลมหลุมใหญ่ ดูเหมือนประมาณสักเมตรกว่าละมั้ง เป็นหลุมลงไปนูน ท่านนั่งอยู่ปากหลุม ถ้ามันเปลวให้มันตกนี้ละ ผิงกันที่นี้ท่านว่าฉัน เวลามันถ่ายเต็มที่แล้วปล่อย เอ้าจะไหล ไหลออกเลย เรื่องจิตกับธรรมไม่มีการปล่อยกัน ตายอยู่กับธรรม ชัดกันเลย เวลาจนตรอกจนมุมจิตมันพิจารณาพอรอบเท่านั้นผิงเลยท่านว่า พอผิงเท่านั้นหลุมหลุมอะไรไม่มีเป็นอากาศธาตุว่างไปหมดเลย นั่นละที่เห็นผีมาหาท่าน แบกตะบองมา พอว่างมันไม่ว่าง มีผีใหญ่ตัวหนึ่งจะมาต่อยกับท่านสู้กับท่าน

ท่านก็ยกขึ้นมา ตะบองเหล็กนี้กับตัวเราเองอะไรเลิศกว่าธรรม ถ้าเลิศกว่าธรรม เอ้าให้ตีเลยนะ ท่านบอกให้ตีเราเลย ตีเราก็ออกกับตีธรรม ตีเลย ถ้าไม่เลิศอย่าตี จะจมลงนรกเร็ว ๆ นี้ละ ชัดกันไปชัดกันมาผีหมอบ ผีใหญ่ตัวนั้นหมอบ หมอบแล้วก็ถวยตัวเป็นลูกศิษย์ เขาก็เล่าเรื่องอำนาจของเขา เพราะฉะนั้นเรื่องลึกลับมันจึงมีในบุคคล มีอยู่ทั่วไป อำนาจอย่างนี้แหละ เราไม่เห็นมันเป็นอยู่ลึกลับ ๆ ลับ ๆ ที่นี้พอผิงตนนั้นหมอบกาย ถวยตนต่อท่านแล้วก็เล่าอำนาจของตัวเองของผิงนั้นให้ท่านฟัง

ในจังหวัดนครนายก นครราชสีมา ปราจีนบุรี ภูเขาเหล่านี้อำนาจของแกครอบไว้หมด แกชี้แรงเป็นแรง ชี้กาเป็นกา กับบรรดาผีทั้งหลายที่เป็นบริษัทบริวารท่าน ท่านซึ่งใจเป็นอย่างนั้น วางั้นแหละผีตัวนั้นะ เวลาลงใจแล้วก็มาเล่าให้ท่านฟัง ท่านอยู่ไปเถอะ เรื่องผีอะไรเหล่านี้ไม่ใหญ่กว่าผม ผมใหญ่กว่าผีเหล่านี้ ให้ท่านอยู่สบาย ผีเหล่านี้เป็นลูกศิษย์หลวงพ่อหมดแล้ว ท่านก็อยู่สบาย ๆ จิตท่านลงสว่างจ้า นั่นละที่ว่าเห็นผีตัวนั้นมา ที่มาเล่านี้มันมาเกี่ยวกับ ท่านร้องโก้งขึ้นเลยนะ ก็มันไม่เคยเป็นมันเป็นขึ้นมาจะไหว้วาง

ไม่ได้วัดรอย อยู่หนองผือ นะ แต่มันไม่เห็นผีเท่านั้น ผิดกันตรงนี้ ผิดกันอันเดียว ที่ผีแบกตะบองเหล็กมาไม่เห็นของเรา พอพิจารณา เวลามันจะเป็นมันไม่ยากนะ เกาะติด ๆ จับปั๊บ ๆ พังลง ๆ แล้วพังหมดเลยที่นี้ จำเลยครอบโลกธาตุในวัดหนองผือ โอ้โฮ จิตเราทำไม่ถึงอัศจรรย์ถึงขนาดนี้ นั่นละเป็นครั้งแรกในชีวิตที่จิตได้รับความอัศจรรย์ในคืนวันนั้น ครอบหมดเลยนะสว่างจ้า แต่ไม่เห็นผี พอวันหลังมาก็มาเล่าถวายท่าน โห รู้สึกท่านตื่นเต้นมาก ไม่มีอะไรผิดกันเลยกับเราเป็นท่านว่า ผิดกันตั้งแต่ผีใหญ่เท่านั้น ท่านมหาไม่มีผี ผมมีผี

เวลามันเป็นมันอาจหาญนะ ก็มันประจักษ์อยู่ในหัวใจจะไม่อาจหาญได้ยังไง ขอให้มันเป็นขึ้นเถอะนะ ดังพระพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นศาสดาเอกของโลก ให้ใครมาเป็นสักขีพยานที่ไหนไม่มี ความรู้ความเห็นที่เป็นธรรมอันเลิศเลอนี้ประกาศลั่นขึ้นมาในหัวใจ สอนได้หมด เทวดา อินทร์ พรหม สามแดนโลกธาตุอยู่ในพระโอวาท ในอำนาจของธรรมแห่งศาสดาทั้งหมดเลย เป็นอย่างนั้นละ ธรรมอยู่กับใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วมีฤทธิ์มาก

เราเล่าให้ท่านฟัง โห ท่านรู้สึกเมตตามาก ตื่นเต้น แต่ไม่เจอผีเหมือนผมท่านว่า นอกนั้นเหมือนกันหมด แน่ะเวลามันเป็นเราก็จักหาญที่จะพูดมันเป็นเต็มหัวใจเรา ท่านก็ฟังด้วยความตื่นเต้นเมตตามาก ค่อยกันเสียงท่านลั่นเลย เวลามันเป็น ก็เท่านั้นละเราคนเดียวไม่เป็นอีก ท่านก็บอกท่านเป็นคนเดียวไม่เป็นอีก เราก็มิเสียดาย ที่แรกเสียดาย ถูกท่านขนาบเอาแล้วก็เลยหยุดเสียดาย พอต่อไปจะทำให้เป็นอย่างนั้นอีก ขึ้นไปเล่าถวายท่านว่าไม่เป็นอย่างนั้นอีก

มันเป็นบ้าหรือ ขึ้นใหญ่เลยที่นี้ เอาใหญ่ นะ นึกว่ามันหาธรรม มันหาบ้าหรือ มันไปแล้วมันก็ผ่านไปแล้ว อะไรที่เป็นไปมันก็ผ่านไป ๆ ไปอยู่กับมันทำไม สิ่งที่จะรู้จะเห็นซึ่งจะเกิดขึ้นในวงปัจจุบันแห่งความเพียรของเรามีอยู่มากมาย ท่านวางั้น เพียงเท่านั้นนะ อะไรที่รู้ที่เห็นให้ผ่านไป ๆ ท่านสอนเรา คือเราอยากให้เป็นอย่างนั้นอีก มาเล่าให้ท่านฟังท่านดูใหญ่เลย จากนั้นมาเราก็มิหาอีกแล้ว หาแบบบ้านั้น มันจะเป็นขึ้น

แบบไหนก็แบบท่านว่า วันนี้ขึ้นแบบนี้ๆ เรื่องใจกับธรรมเป็นของอัจฉริยะ ใครจะมา
 คัดธรรมไม่ได้นะ คัดธรรม คัดกรรม กรรมดีกรรมชั่วอย่าคัดนะ เห็นทุกอย่าง

สัตว์ในโลกนี้ นตฺถิ กมฺมสมํ พลํ ไม่มีอนุภาพใดที่จะเหนือกรรมดีกรรมชั่วไป
 ได้ กรรมดีกรรมชั่วนี้มีอำนาจมากที่สุดครอบแดนโลกธาตุ ท่านว่าฉัน บาลีมีอย่างนั้น
 เวลาแสดงขึ้นมา โห อัจฉริยะทุกอย่างเรื่องจิต ขอให้บำเพ็ญเถอะนะ นี่เรามาเล่าให้
 ฟังเพียงเอกเทศ ไม่ใช่เพียงเท่านั้นนะ เล่าให้ฟังเพียงเอกเทศพอได้เป็นคติเครื่อง
 เตือนใจ และเป็นกำลังใจของผู้บำเพ็ญว่าธรรมมีอยู่ตลอดเวลา อกาลิโกๆ มีอยู่ขอให้
 ชุุดค้นเข้าไปเถิด เมื่อถึงขั้นที่จะควรรู้ปิดไม่อยู่ รู้ๆ ท่านว่า อกาลิโกๆ ทั้งบาปทั้งบุญมี
 อยู่ตลอดเวลา ค้นหาบาปเจอบาป ค้นหาบุญเจอบุญ มีอยู่เสมอกันหมด

ภวานาละเป็นของอัจฉริยะมาก อะไรๆ จะให้เป็นของอัจฉริยะยิ่งกว่าจิตกับ
 ธรรมได้สัมผัสสัมพันธ์กันแล้วออกรู้ในสิ่งต่างๆ เราไม่เคยรู้เคยเห็นก็ตามยอมทันทีเลย
 ก็ความรู้อยู่กับเจ้าของ ความเห็นอยู่กับเจ้าของ ประจักษ์อยู่นี้จะไม่เชื่อได้ยังไง มันก็
 ยอมรับ เมื่อยอมรับแล้วพูดให้ใครฟังก็พูดด้วยความอาจหาญชาญชัยที่ประจักษ์กับ
 หัวใจ ดังพระพุทธเจ้าท่านเป็นศาสดาท่านหาใครมาเป็นพยาน ไม่มีใครเป็นพยาน รู้
 ประจักษ์แล้วพอๆ นี่ละธรรม ขอให้ภาวนากัน

เราพูดจริงๆ เราอยู่ด้วยความอ่อนใจนะ ถ้าจะให้พูดถึงเรื่องการแนะนำสั่งสอน
 อ่อนใจมากนะเรา เราทนไปเฉยๆ แหละ นานๆ จะวากขึ้นสักทีหนึ่งเมื่อทนไม่ไหว มัน
 ขึ้นช้องนั้นขึ้นช้องนี้อันฟินอันไฟเผาทั้งนั้น นึกว่ามาสั่งสมอรรถธรรมในวัดในวา มัน
 กลับมาสั่งสมแต่กองไฟกองไฟเผาทั้งนั้น พอเห็นหน้ากันปากออกแล้ว คนนั้นไม่ตัวอย่าง
 นั้น คนนี้ไม่ตัวอย่างนี้ ตินินินิทาลันไปหมด เจ้าของไม่ดียังไงไม่ดูแล้วจะเห็นธรรมได้
 ยังไง ถ้าดูความเคลื่อนไหวของเจ้าของของจิตดวงนี้จะรู้ทันที แล้วจะระงับดับเรื่อง
 เกี่ยวข้องกับคนอื่น คนอื่นดีหรือไม่ดีก็ตามมันจะระงับเข้ามาทันที เพราะตัวนี้เป็นตัว
 เหตุ ตัวเป็นอัมพาลตัวนี้ พอตัวนี้เข้ามาแล้วเรื่องอัมพาลสงบเงียบ เรื่องเหล่านั้นก็
 ไม่มี พวกกันจำเอา

มาปฏิบัติต่อกันหาตั้งแต่เรื่องแต่ราวใส่กัน นินทากาเลกันมันเกิดประโยชน์อะไร
 คนนั้นไม่ตัวอย่างนั้นคนนี้ไม่ตัวอย่างนี้ เจ้าของเป็นยังไงไม่ดูเจ้าของ มันแสดงอยู่
 ตลอดเวลาความคิดความปรุง มันสายอยู่ตลอด ถ้าสติปัญญาดีเข้าไป มันจะออกมา
 ได้ยังไง สักเดี๋ยวมันก็เห็นอัมพาลอยู่ในตัวเอง จากนั้นก็สงบเท่านั้นเอง พวกกันจำเอา
 นะ เหล่านี้ได้ผ่านมาหมดแล้วที่มาสอนนี้ เราจึงเฉยเลย ใครว่าอะไรมันรู้หมดก็มันผ่าน
 มาหมดแล้ว ดีชั่วประการใด ตินินินิทากันแบบไหนๆ รู้หมด มันออกจากใจ หัวใจ
 เหมือนกัน มันเคยแสดงลวดลายของความชั่วช้าลามกความเป็นอัมพาลมามากต่อ

มากแล้ว ธรรมตีหัวมันลงมันหมอบแล้วที่นี้ธรรมออกละที่นี้ กิเลสประเภทนั้นออก ไม่ได้แล้วก็สนุกฟังซิ ฟังปากอมขี้มันพ่นขี้ใส่กัน ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้อิจฉาบังเบียด ขี้แย่งขี้ชิง ชิงดีชิงเด่น มันพ่นออกไป มันก็สนุกฟังละซิแต่ขี้เกียจฟัง เข้าใจไหมละ

โห เลอะๆ เทอะๆ เรื่องภาวาเป็นคำสอนของศาสตราจารย์เอกไม่มีใครเสมอ ก็ไม่มีความหมาย สู้กิเลสไม่ได้แล้ว กิเลสเป็นเหมือนกงมูตรกงคุณขึ้นเหยียบธรรม ธรรมไม่มีความหมาย เทิดทูนกงมูตรกงคุณขึ้นบนหัวเหยียบธรรมลงไป ด้วยการตำหนิติเตียนคนอื่น คือการเหยียบธรรมเหยียบตัวเอง ให้รู้ตัวเองซิ เอาละวันนี้พูดเท่านั้น พวกท่านจำเอา นี่ก็ออกแล้วพูด ให้พากันฟัง ธรรมเป็นอย่างนั้นละ ธรรมท่านไม่มีอะไรนะ ท่านไม่มีหนักอกหนักใจกับใครต่อใคร ตัวของท่านท่านก็ปล่อยหมด ปล่อยข้างนอกปล่อยข้างใน ปล่อยข้างนอกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับใจปล่อยหมด ตัวใจเอง ความรู้ของตัวเองปล่อยตัวเอง อุปาทานในจิตปล่อย ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง นั่นละวางที่นี้ วางสุดขีด

ไม่มีใครจะวางยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ท่านปล่อยหมด วาง วาง พวกเรามีแต่แบกแต่หามันไม่ได้เรื่องได้ราว อยู่ที่เราที่สอนคนมามากต่อมาก จนอดทนระอาใจทุกวันนี้ ผลออกมามีแต่เรื่องพินเรื่องไฟเผากันๆ คนนั้นดีอย่างนั้นคนนี้ดีอย่างนี้ มาเล่าเรื่องคนนั้นดีคนนี้ดีมาให้เราฟังสักหน่อย เอ้อ สมเจตนาที่เราอุตสาหะพยายามสั่งสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย เสียสละเป็นตายมาสอนหมู่เพื่อน เราไปประกอบความพากเพียรอยู่ในป่าในเขาจะเป็นจะตายใครรู้เราเมื่อไร แล้วธรรมเหล่านี้ไปรู้ในป่าในเขาณะ เวลาจนตรอกจนมุมขึ้นมามันรู้ขึ้นภายใน แล้วออกมาสอนโลก โลกมีแต่พินแต่ไฟมีแต่มูตรแต่คุณ กับธรรมนี้มันเลยเข้ากันไม่ได้ อ่อนใจนะเรา

ให้พากันเห็นอกเห็นใจกันนะอยู่ด้วยกัน ใจเขาใจเรามีเหมือนกัน ให้วัดดูใจเรา วัดดูใจเขา คิดเรื่องของเขากับมาคิดเรื่องของเราให้ทันกันๆ ถ้าอย่างนี้แล้วจะไม่ออกแสดงไฟเผาไหม้กัน ไม่เผา ถ้าต่างคนต่างให้ทันกับกระแสจิตของตัวเองแล้วจะไม่แสดง เอาละพอเหนื่อยแล้ว

วันนี้เป็นวันเสาร์ ธรรมดาวินเสาร์เราจะไม่ได้ไปโรงพยาบาล จะไปตามวัด ไปตามวัดก็ขนของเต็มรถแล้วไปเทปุ๊วะๆ ไปให้นะ เราไม่ได้ไปเอา ไปวัดไหนก็ไปให้ทั้งนั้น เข้าโรงพยาบาลก็ไปให้ ให้แล้วเขายังมาขอเราอีก ก็เอามาให้แล้วมาขออะไรอีก ดู อันนั้นขาดอันนี้ขาด เครื่องไม้เครื่องมือขาดพอเห็นเราไป เขาไม่สนใจที่เราให้ให้นะ เขาสนใจที่เขาจะขอ มันขาดเหลือตั้งแต่เรายังไม่ไป พอเจอหน้าปั๊บ ขาดอันนั้นขาดอันนี้ยุ่งเราก็ดู ดูเท่าไรก็สู้เขาไม่ได้ เพราะอำนาจความเมตตา เอามาก็มาพิจารณา เดี่ยวๆ เอาให้ อย่างนั้นละเมตตา

(มาจากเพชรบูรณ์สะ มาถวายปัจจัย) เพชรบูรณ์นี้ก็ได้อ่านแล้ว เข้าโรงพยาบาล เพชรบูรณ์ก็เข้าไปแล้ว ช่วยไม่น้อยนะเพชรบูรณ์ ช่วยเยอะ พิษณุโลก เชียงใหม่ ช่วยเยอะ ตา หลายล้าน พิษณุโลก เชียงใหม่ใกล้เคียงกัน จากนั้นก็ย้อนมาทางเพชรบูรณ์ มาทางบุรีรัมย์มาทางนี้ หมดยุคไปเท่าไรร้อยเท่าไรล้าน เฉพาะตานะ ๑๓๐ กว่าล้าน สำหรับเวียงจันทน์ให้แล้ว ๓๐ ล้าน นี่ก็คิดว่าจะต่อช่วยไปอีก เราสงสาร คิดไว้แล้ว ภายในหัวใจเต็มใจด้วย ยิ่งแต่จะแสดงออกเท่านั้น โรงพยาบาลเราจะไปเที่ยวดูโรง ไหนๆ โรงพยาบาลเขาจะ ตรงไหนบกพร่องตรงไหนควรสร้างตึกให้จะสร้างให้ๆ ตลอดถึงเครื่องมือเครื่องมือ เรากำลังเริ่มออก

พอดีเขาว่าใช้หัวदनกมันมาเป็นที่นั้น เรากลับใช้หัวदनกเราก็หงายกลับมา จากนั้น ไปก็ใส่ปูน ไปทางแม่ฮ่องสอน ไปทางไทยใหญ่ทางโน้นขาดแคลน ของที่เรา กำลังจะยก ไปเวียงจันทน์ทั้งหมด ยกไปทางแม่ฮ่องสอนทั้งหมดเลย ไปให้คณะพวกไทยใหญ่ที่จน ทรอกจนมุมให้หมด ออกจากเวียงจันทน์ ไม่ได้เข้าเวียงจันทน์ออกไปทางไทยใหญ่ พอ กลับมาไม่กี่วันขึ้นไปอีก ไส้รถเต็มรถไปทางเชียงใหม่ คือทางไทยใหญ่ทางแม่ฮ่องสอน นะ คราวนี้ไปทางเชียงใหม่ไปทางจังหวัดไหนบ้างหลายจังหวัด ๕ คันรถ รถสิบล้อเต็ม เครื่องกระป๋อง ส่วนไปทางไทยใหญ่ตั้ง ๑๐ คันรถกว่านะ มีแต่ของดี ๆ ทั้งนั้น เครื่อง กระป๋อง ๆ ฟังมาพักเดี๋ยวนี ยังไม่ได้ไปไหนละที่ใหญ่ ๆ อย่างนี้ไม่ได้ไป

เราทำให้พอใจเรา อำนาจแห่งความเมตตาทำได้เท่าไรมันยังเบิกกว้างออก ๆ แทนที่จะตีบตัน ไม่สบายใจว่าดีให้ไปหมดตัวเองไม่มีนะ ให้ไปเท่าไรยังเปิดกว้าง ๆ ออก เบิกกว้างออกเรื่อย เป็นอย่างนั้นละหัวใจนี้ เพราะฉะนั้นมันถึงทำได้ อย่างที่เราทำ นี้ใครจะทำได้ ไม่ใช่คุณนะ ก็มีเท่าไรมันออกหมด ๆ ใครทำได้แบบออกหมดนี้ เราทำได้ อย่างนี้นะ อำนาจของใจอำนาจความเมตตา มองไปที่ไหน ๆ ก็จิตมันไปด้วย สติปัญญา ไปพร้อม ๆ กันมองไป มันจึงจับได้ละซิ

เห็นเขาขายของอยู่ตามถนน จอดรถ แน่อย่างนั้นนะ พอได้แค่นั้นก็เอา จอด รถ เขาเอามอเตอร์ไซด์หรืออะไรใส่สินค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเขานั้นละไป จอดรถบีบลง ไปซื้อเขา ไม่เอามากละเอาเล็กน้อย แล้วก็เอาเงินก้อนให้เขา อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าหนึ่ง พันละถ้าลงได้จอดแล้ว อย่างน้อยต้องเป็นพันหนึ่งขึ้นไปให้ เราก็เอาของสักชิ้นหนึ่ง เท่านั้นพอ ไปอย่างนั้นเรื่อย มันเป็นอยู่ในหัวใจจะว่าไง ไฟเขียวไฟแดงเหมือนกัน พอไฟ เขียวเราเปิด ไฟแดงขึ้นแล้วพวกแม่ค้าแล้วพวกขายดอกไม้เขารออยู่ จอดบีบนี้เรียกเขา ไป เอาเงินให้แล้วดอกไม้ไม่เอา เข้าใจไหม ไปเลย ๆ

ไปที่ไหนเขารู้หมดละพวกแม่ค้า เขาขายดอกม้งดอกไม้รู้หมดหลวงตาไปไหน มันเป็นอย่างนั้นจะไม่ให้เขารู้ได้ไง ไฟแดงก็ตาม พอผ่านไปนั้นบีบจอดเลย แล้วโบกมือ

ให้เขาไปเอา แล้วค่อยไปที่หลัง เป็นอย่างนั้น แม้ที่สุดไปกับพวกรถนำ รถนำของเรา ส่วนมากมี ต.ช.ด. ไป ไปบอกไว้แล้วว่าไปถึงที่นั่น ๆ ให้จอดรถก่อน บอกเท่านั้นละ ถึง ไฟแดงตรงนั้นให้จอดรถ ไปเราก็รอดู พอไปเขาก็จอดรถปั๊บ เรียกพวกนี้ ๆ มา มีเท่าไร ให้ ๆ เช่นดอกไม้อย่างน้อยคนละสามร้อย ๆ ให้ ๆ อย่างอื่นให้ ๆ เรื่อย เป็นอย่างนั้น

ให้เท่าไรมันเป็นอย่างนั้นในจิตนี้มันจะยิ่งเบิกกว้าง ๆ เบิกออกนะ แทนที่จะตีบตันว่าอดอยากขาดแคลนมันจะคิดอย่างนั้นไม่มี มีแต่เบิกกว้างออก ๆ อย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นพระเวสสันดรท่านถึงเวลาให้ท่านจะมาควักลูกตาเราก็จะให้ มันก็เข้าในลักษณะนี้แล้ว มันไม่มีอะไรเสียหาย ให้ได้หมดเลย มันมาเข้ากันแล้ว การพูดอย่างนี้เราไม่ได้วิตรอยพระเวสสันดร มันใกล้เคียงกับจุดไหนก็บอกว่าใกล้เคียง ลักษณะนี้มันเหมือนกัน การให้ไม่มีอึดมีอื่น

(หลวงตาครับ ๑๗ โรงพยาบาล เครื่องมือตาอย่างเดียว รายชื่อโรงพยาบาลที่ได้รับเมตตา เฉพาะเครื่องมือตา รวม ๑๗ โรงพยาบาล ๑. โรงพยาบาลศูนย์อุดรธานี ๒๐ ล้านบาท ๒. ศูนย์ปิ่นแก้ว นครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาชนลาว ๓๐ ล้านบาท ๓. โรงพยาบาลบุรีรัมย์ ๖ ล้านบาท ๔. โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ๘ ล้าน ๑ แสนบาท ๕. โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ขอนแก่น ๖ ล้าน ๘ แสนบาท ๖. โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก ๙ ล้าน ๕ หมื่นบาท ๗. โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ๔ ล้าน ๓ แสนบาท ๘. โรงพยาบาลจังหวัดเลย ๙ ล้าน ๖ หมื่นบาท ๙. โรงพยาบาลหนองบัวลำภู ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ๑๐. โรงพยาบาลพระอาจารย์ฝั้น สกลนคร ๕ ล้าน ๕ แสน ๒ หมื่นบาท ๑๑. โรงพยาบาลค่ายประจักษ์ศิลปาคม อุดรธานี ๓ ล้าน ๙ แสน ๒ หมื่นบาท ๑๒. โรงพยาบาลหาดใหญ่ สงขลา ๙ ล้านบาท ๑๓. โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ๖ ล้านบาท ๑๔. โรงพยาบาลโพธาราม จังหวัดราชบุรี ๒ ล้าน ๒ แสนบาท ๑๕. โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราชที่ ๑๗ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ๑ ล้าน ๘ แสนบาท ๑๖. โรงพยาบาลจังหวัดนครปฐม ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ๑๗. โรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒ ล้าน ๗ แสน ๕ หมื่นบาท รวมทั้งหมด ๑๗ โรงพยาบาล เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒๙,๕๐๐,๐๐๐ บาทครับ)

๑๒๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท หมายถึงตาล้วน ๆ ตาอย่างเดียวไม่ได้นับอย่างอื่น นี้ เฉพาะตาอย่างเดียว ๑๒๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท เฉพาะตาอย่างเดียว อย่างนั้นละ ให้พระนะนี้ประกาศ ที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้ เพื่อเป็นคติเครื่องเตือนใจ ว่าท่านเสียสละเพื่ออะไร เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม เราก็อยู่ในขอบข่ายแห่งความจำเป็นเช่นเดียวกัน อาจเกิดในวันใดเวลาใดก็ได้ ให้คิดเอาไว้ ๆ เวลาจำเป็นมาให้ช่วยเหลือกัน เข้าใจหรือเปล่า มีเท่านั้นละ ให้ช่วยเหลือกัน

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ